

vare nødte til at paabegynde og fortsætte en Række store Arbejder og Bestillinger. Os kan man dog virkelig ikke bebrejde noget, siger den højtærede Finansminister, thi forud kunde vi jo ikke ane noget om disse Ordre.

I Landstinget har den højtærede Forsvarsminister derefter paa Foranledning — det var i et Møde den 21. Marts under Finanslovens første Behandling — oplæst Ordrene, de Ordre, der i saa Henseende vare givne, udtalte han. Sidst kom den højtærede Forsvarsminister ved denne Lejlighed med den Ordre, han selv betegnede som den, der havde „størst Interesse“, Ordren om Opførelse af nye Anlæg til Københavns Søbefæstning. Det er en Skrivelse til Ingeniørkorpset fra den daværende Forsvarsminister, en Skrivelse, der beretter, at der til Befæstningsanlæg til Københavns Søforsvar af den Sum, der paa Loven er opført til Udgifter til Københavns Søforsvar, kan paaregnes anvendt til Ingeniørarbejder 5,620,000 Kr. I Skrivelsen er saa denne Sum fordelt i Specialsummer for hvert enkelt Fort, og efter denne Udtalelse slutter Skrivelsen med — det vil sige efter den højtærede Forsvarsministers Oplæsning, det findes i Landstingstidenden Sp. 960: „Man anmoder nu Ingeniørkorpset om snarest at sætte de ovenomhandlede Arbejder i Gang og fremme dem med størst mulig Kraft“. Hermed er der Punktum, og dermed ophører Skrivelsen efter Forsvarsministerens Oplæsning.

Men kan dette da nu være en Ordre af den Beskaffenhed, at her have vi Grunden, den simple Grund, som den højtærede Minister sagde, den uafvendelige Grund til, at den nuværende Forsvarsminister har begyndt paa Saltholms Flak-Fortet, det kostbareste af dem alle, paa Charlottenlund-Fortet, paa Dragør-Fortet? Det maa jo synes ganske udelukket, at den højtærede Forsvarsminister kan forelægge denne Skrivelse som denne Sags sidste Ord, som en Ordre, hvorefter der saa ikke var mere for Ministrene at gøre i disse Sager andet end at lade staa til og lade Ingeniørkorpset bygge og saa her i Tinget berette os: Det vare vi nødte til, der var allerede Ordre fra Forgængerne, i disse Ordre ligger den simple Grund til vore Handlinger. Var det saaledes, var denne Skrivelse en Afgørelse, der, den Dag den afgik fra Ministeriet, tog Sagens videre Gang ud af Ministerens og den kommende Ministers Haand og stillede Ministeren som en passiv Tilskuer til Arbejdet, ja,

saa maatte den jo ogsaa gælde alle de i Skrivelsen opregnede Forter, og hele det Beløb, som i Skrivelsen anføres for hvert af dem; saa var der nu en Gang ved denne Skrivelse givet Ordre til at opføre samtlige Forter til Københavns Søbefæstning, saa bliver hele dette Arbejde gjort i Aarens Løb, medens Ministrene staa frem her i Tinget og sige: Det ere vi sandelig nødte til, der laa jo Ordre, da vi kom. Det er jo ganske umuligt, at der kan eksistere en saadan Forretningsgang indenfor Krigsministeriet, og var den der, ja, saa maatte jo al fremtidig Tale fra Ministeren om, at hvad der er Udsættelse, kan blive Besparelse, forstumme, saa stod han som den magtesløse og ansvarløse i den Sag, hele Sagens videre Gang var overladt Ingeniørkorpset, thi det havde faaet Ordren. Ja, saadan forholder det sig; vil Ministeren hævde, hvad han gjorde her i Tinget, at denne Skrivelse har nødt ham til at paabegynde Søfortet, og i denne Skrivelse ligger Grunden, den simple Grund til, at han har taget fat paa Opførelsen af Saltholms Flak-Fortet, saa maa Ordren jo have et videre favnende Omfang; saa maa Ordren til at udføre og fuldføre samtlige Forter, som Skrivelsen nævner, være lige saa uafvendelig for Ministeren, saa har en tidligere Minister nu en Gang udstedt denne Ordre, og saa er der ikke videre at gøre, Ingeniørkorpset bygger, og bygger det, som er bevilget til Københavns Søbefæstning, bygger efter den daværende Forsvarsministers Ordre for 5,620,000 Kr.

Udvalget har derfor udbedt sig bl. a. den i Landstinget oplæste Skrivelse tilstillet. Ærede Medlemmer ville finde den i Betænkningen som Underbilag 1 til Bilag 12. Det viser sig nu her, at det var ikke hele Skrivelsen, den højtærede Forsvarsminister oplæste i Landstinget ved Finanslovens første Behandling. Den højtærede Forsvarsminister sluttede med Ordrene: „Man anmoder nu Ingeniørkorpset om snarest at sætte de ovenomhandlede Arbejder i Gang og fremme dem med størst mulig Kraft“. Dermed sluttede Oplæsningen af denne Skrivelse, denne Ordre, der efter Ministerens Udtalelse havde mest Interesse af alle Ordre, og jeg skal indrømme Ministeren, at der derefter i Skrivelsen følger nogle Enkeltheder, nogle Udtalelser om forskellige Forhold, som meget vel kunde forbigaaes, og som det i denne Forbindelse kun vilde være Tidsspilde at læse op, da Ministeren oplæste Skrivelsen i Landstinget. Men ved at Forsvarsministeren standse ved Ordrene: fremme dem med størst